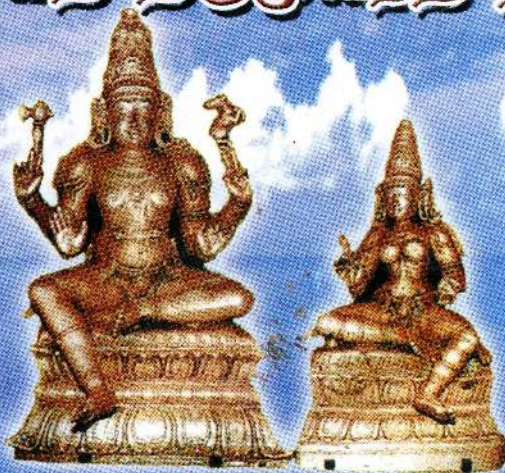

சைவத் திருமுறைத் திரட்டு

திருக்கோணேஸ்வரம்

அமரர். திருமதி. மகேஸ்வரி தர்மராஜா
அவர்களின்
நினைவு மலர்

சுருதி

சுருதி என்பது...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...
மேல்நிலை...
கீழநிலை...

சமர்ப்பணம்

ஆசையறாய் பாசம்விடாய் ஆனசிவ பூசைபண்ணாய்
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீ நினையாய் - சீசீ
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஓதாய்

மனமே உனக்கென்ன வாய்

பிரமாபுரத்து பெம்மாளை

மனம் கவர் கள்வனென மூன்று வயதிலேயே

புனித **வாய்** மலர்ந்தருளிய

திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம் தொடக்கம்,

பூசு நிறுபோல் உள்ளமும் புனிதரான

எம்பெருமான் அடியார்களது

வாண்புகழைக் கொண்ட பெரியபுராணம் ஈறான

சைவத் திருமுறை பன்னிரண்டும்

வாழ்வினை செம்மைப்படுத்தி மக்களைத்

தெய்வத் திருநெறிக்கண் கொண்டு சேர்ப்பன

ஆதலினால்,

எப்பொழுதும் ஆனந்த தேன் சொரியும்

இறைவன் பாதங்களுக்கு அர்ச்சிக்கப்பட்ட

திருமுறைப் பாக்களாகி பூக்களிலிருந்து

ஒருசில பாமலர்களைத் திரட்டி

யாமறிந்த சில ஞானியர்களின் நல்வழிகாட்டலின்

தெளிவை ஞான மலராக செதுக்கியும்

அமரர் **மகேஸ்வரீ தர்மராஜா** அவர்களது

நினைவாக அவனருளாளே அவன் தானை

வாயிலும் மனத்தும் வாழ்த்தி வணங்கி,

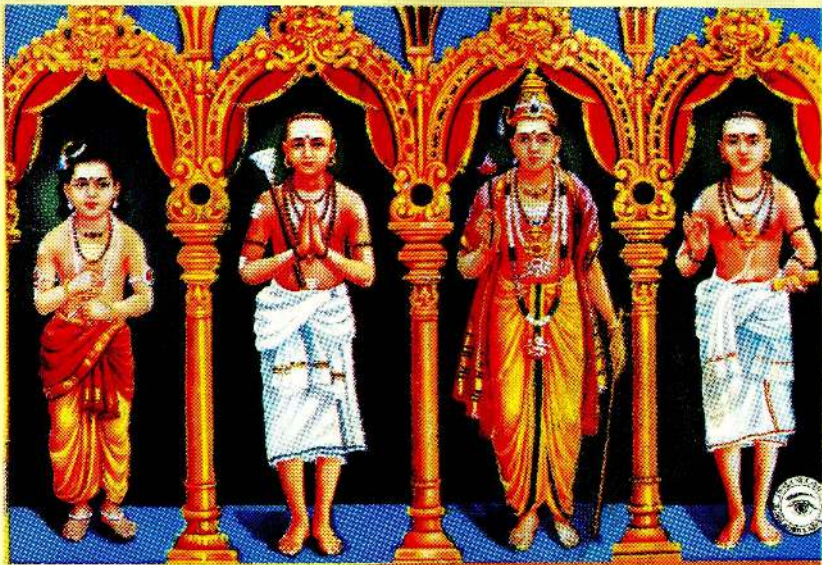
சிலம்பொலி அலம்பும் மலர்சிலம்படிக்கே

இம்மலரை மீண்டும் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

சிறு செய்தி

[Faint, illegible text in the main body of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகழியர்கோன் கழல் போற்றி
ஆழிமிசைக் கன் மிதப்பில் அணைந்த பிரானடி போற்றி
வாழி திருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம் போற்றி
ஆழிமலி திருவாதவூர் திருத்தாள் போற்றி

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த
தேவாரம்
முதலாந் திருமுறை

திருவலிவலம்

பண்- வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே

திருப்பிரமபுரம்

பண்- நட்பாடை

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையகட லைப்பொழிசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

முற்றலாமையிள நாகமோடேன முளைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகல னாப்பலிதோந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடை யார்பெரியார்கழல் கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றலூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர் நிலாவெண்மதிசூடி
ஏர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஊர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய வோருரிது வென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்குதலையோட்டில்
உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரைமாப்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

ஒருமைபெண்மைபுடை யன்சடையன்விடை யூரும்மிவனென்ன
அருமையாகவுரை செய்யமவர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் காலம்மிதுவென்னப்
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல ராகிமமுவேந்தி
 இறைகலந்தவின வெள்வளைசேரவென் னுள்ளங்கவர்களவன்
 கறைகலந்தகடி யார்பொழிநீடுயர் சோலைக்கதிர்சிந்தப்
 பிரைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

சடைமுயங்குபுன லன்னலன்னெரி வீசிச்சதிர்வெய்த
 உடைமுயங்குமர வேடுழிதந்தென துள்ளங்கவர்களவன்
 கடன்முயங்குகழி சூழ்குளிர்கானலம் பொன்னுஞ்சிறகன்னம்
 பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்விளைவித்த
 உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்களவன்
 துயரிலங்கும்முல கிற்பலவழிக டோன்றும் பொழுதெல்லாம்
 பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரையானும்
 நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர்களவன்
 வாணுதல்செய்மக ளீமுதலாகிய வையத்தவரேத்தப்
 பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங் கூறநெறிநில்லா
 ஒத்தசெல்லவுல கம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்களவன்
 மத்தயானைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர் மாயம்மிதுவென்னப்
 பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர்மேய
 பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன் றன்னை
 ஒரு நெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தனுரைசெய்த
 திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே.

திருச்சீற்றம்பலம்

திருமருகல்

பண்- வினாவுரை நட்பாடை

அங்கமுமவேதமு மோதுநாவர் அந்தணர்நாளு மடிபரவ
 மங்குன்மதிதவழ் மாடவீதிமருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
 செங்கய லார்புணர் செல்வமல்கு சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
 கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங் கணபதியீச்சரங் காமுறவே

உண்ணாமுலை யுமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி தீகழ
மண்ணாந்த வருவித்திரண் மழலைமழு வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே.

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடு தீண்டத்
தாமாமழை துறுவன்மிசை சிறுநுண்டுளி சிதற
ஆமாம்பினை யணையும்பொழி லண்ணாமலை யண்ணல்
பூமாங்கழல் புணைசேவடி நினைவார்வினை யிலரே.

திருப்பழனம்

தக்கேசி

வேதமோதி வெண்ணூல்புண்டு வெள்ளை யெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினூரி தோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பாவென நின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநக ராரே.

இரண்டாந் திருமுறை

திருநீற்றுப்பதிகம்

திருவாலவாய்

காந்தாரம்

திருச்சிறும்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்திர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் தீருநீறே

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதந் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழந்த திருவால வாயான் திருநீறே

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால் வாயான் திருநீறே

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால் வாயான் திருநீறே

அருத்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால் வாயான் திருநீறே.

எயிலது வட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே.

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயான் திருநீறே

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் மால வாயான் திருநீறே

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
எண்டிசைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயான் திருநீறே

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவா யான்திரு நீற்றைப்
 போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசரன் ஞானசம் பந்தன்
 தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீர்ச்
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தாம் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

பொது

பியந்தைக்காந்தாரம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிக நல்ல விணைதடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன்வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டுமுடனே
 ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

என்பொடு கொம்பொ டாமை யிவைமார் பிலங்க
 எருதேறி ஏழையுடனே
 பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்குடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 ஒன்பதொ டொன்றொ டேழு பதினெட்டொ டாரும்
 உடனாய நாள்க ளவைதாம்
 அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவள மேனி ஒளிநீ றணிந்து
 உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
 முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 திருமகள் கலைய தூர்தி செயமாது பூமி
 திசைதெய்வ மான பலவும்
 அருநெதி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே

மதிநுதல் மங்கை யோடு வடபா லிருந்து
 மறையோதும் எங்கள் பரமன்
 நதியொடு கொன்றை மாலை முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 கொதியுறு கால னங்கி நமனோடு தூதர்

கொடுநோய்க ளான பலவும்
அதிசூணம் நல்ல நல்ல அவை நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

நஞ்சணி கண்ட னெந்தை மடவாள்த னோடும்
விடையேறு நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
வெஞ்சின அஷண ரோடும் உருமிடியு மின்னும்
மிகையான பூத மவையும்
அஞ்சிடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி யதள தாடை வரிகோ வணத்தர்
மடவாள்த னோடும் உடனாய்
நாண்மலர் வன்னி கொன்றை நதிசூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
கோளரி யுழுவை யோடு கொலையானை கேழல்
கொடுநாக மோடு கரடி
ஆளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலைநன் மங்கை யொருபாக மாக
விடையேறு செல்வ னடைவார்
ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா
அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய் தன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள்த னோடும் உடனாய்
வாள்மதி வன்னி கொன்றை மலர்கூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஏழ்கடல் சூழி லங்கை அரையன்ற னோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பலபல னோ மாகும் பரன்நாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடே ருக்கு முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால் மான பலவும்
 அலைகடல் மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலி யோடு விசயற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமு மதியு நாக முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 புத்தரொ டமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில்லகொ ளாலை விளைசெந்நெல் தூன்னி
 வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வார் ஆணை நமதே.

திருச்சீற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழி

நட்டராகம்

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே இருங்கடல் வையத்து
 முன்ன(ம்) நீபுரி நல்வினைப் பயனிடைய முழு மணித்தரளங்கள்
 மன்னு காவிரி சூழ் திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாராய்
 பன்னி ஆதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடு மதனாலே

முன்றாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை

காந்தார பஞ்சமம்

இடரினுந் தளரினும் எனது றுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

வாழினுஞ் சாவினும் வருந்தினும் போய்
வீழினும் உனகழல் விடுவேன் அல்லேன்
தாழிளந் தடம்புனல் தயங்குசென்னிப்
போழிள மதிவைத்த புண்ணியனே
இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

நனவினும் கனவினும் நம்பாஉன்னை
மனவினும் வழிபடல் மறவேன் அம்மான்
புனல்விரி நறுங்கொன்றைப் போதணிந்த
கனல்எரி அனல்புகு கையவனே
இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

தும்மலோ டருந்துயர் தோன்றிடினும்
அம்மலர் அடியலால் அரற்றாதென்நாக்
கைம்மல்கு வரிசிலைக் கணையொன்றினால்
மும்மதில் எரிஎழ முனிந்தவனே
இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

கையது வீழினும் கழிவுறினும்
செய்கழல் அடியலால் சீந்தைசெய்யேன்
கொய்யணி நறுமலர் குலாயசென்னி
மையணி மிடறுடை மறையவனே
இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவுறினும்
 எந்தாய் உன்னடியலால் ஏத்தாதென்நா
 ஐந்தலை யரவுகொண் டரைக்கசைத்த
 சந்தவெண் பொடியணி சங்கரனே
 இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

வெப்பொடு விரவியோர் வினைவரினும்
 அப்பாவுன் அடியலால் அரற்றாதென்நா
 ஒப்புடை ஒருவனை உருவழிய
 அப்படி அழலெழ விழித்தவனே
 இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

பேரிடர் பெருகியோர் பிணிவரினும்
 சீருடைக் கழல்அலால் சிந்தை செய்யேன்
 ஏருடை மணிமுடி யிராவணனை
 ஆரிடர் படவரை அடர்த்தவனே
 இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும்நின்
 ஒண்மல ரடியலால் உரையாதென்நா
 கண்ணனும் கடிகமழ் தாமரைமேல்
 அண்ணலும் அளப்பரி தாயவனே
 இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

பித்தொடு மயங்கியோர் பிணிவரினும்
 அத்தாவுன் னடியலால் அரற்றாதென்நா
 புத்தரும் சமணரும் புறன்உரைக்கப்
 பத்தர்கட் கருள்செய்து பயின்றவனே
 இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

அலைபுனல் ஆவடுதுறை அமர்ந்த
 இலைநுனை வேற்படை யெம் இறையை
 நலமிகு ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
 விலைபுடை அருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
 வினையாயினநீங் கிப்போய் விண்ணவர் வியனுலகம்
 நிலையாகமுன் ஏறுவர் நிலமிசை நிலையிலரே

தீருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கமுகமலம்

கொல்லி

மண்ணின்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
 எண்ணின்நல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
 கண்ணினல் ல. துறும் கமுகமல வளர்நகர்ப்
 பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

பொது

கௌசிகம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீமல்கி
 ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
 வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
 நாத னாமம் நமச்சி வாயவே.

நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால்
 வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
 செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெல்லாம்
 நம்ப னாமம் நமச்சி வாயவே.

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்நினைந்து
 அக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
 தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது
 நக்க னாமம் நமச்சி வாயவே.

இயமன் றூதரு மஞ்சவ ரின்சொல்ல
 நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
 நியமந் தானினை வார்க்கினி யானெற்றி
 நயன நாமம் நமச்சி வாயவே.

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின்
எல்லாத் தீங்கையு நீக்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே.

மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி நாமம் நமச்சி வாயவே.

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயின ராயி னுருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரத னாமம் நமச்சி வாயவே.

இலங்கை மன்ன னெடுத்த வடுக்கன்மேல்
தலங்கொள் காள்விரல் சங்கர னூன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொ ணாமம் நமச்சி வாயவே.

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணல்தன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஓது நாமம் நமச்சி வாயவே.

கஞ்சி மண்டையர் கையினுண் கையர்கள்
வெஞ்சொன் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட அமுதுசெய்
நஞ்சுண் கண்டன் நமச்சி வாயவே.

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யான்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

கிருச்சீற்றம்பலம்

திருக்கோணமலை

புறநீர்மை

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
 நிமலாநீ றணிதிரு மேனி
 வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
 வடிவின் கொடியணி விடையர்
 கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
 அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
 குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
 அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
 பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
 பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
 கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து
 கொள்ளமு னித்திலஞ் சுமந்து
 குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

பனித்திளந் திங்கட பைந்தலை நாகம்
 படர்சடைமுடியும் யிடைவைத்தார்
 கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
 மாக முன் கலந்தவர் மதின்மேல்
 தனித்தபே ருருவ விழித் தழல்நாகந்
 தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
 குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
 பாங்குடை மதனனைப் பொடியா
 விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த

விமலனார் கமலமார் பாதர்
 தெழித்துமுன் அரற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ்
 செம்பொனு மிப்பியுஞ் கமந்து
 கொழித்துவன் திரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றி சைப்பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியும் தொழிலர்பா ல்நீக்கி
 ருழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் கனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
 தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
 திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளுஞ்
 செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
 விரிந்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை
 வேங்கைவண் செருந்திசென் பகத்தின்
 குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலால்
 ஏத்திட வாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பும்
 இறப்பறி யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
 தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
 அகந்தொறும் பலியுடன் புகக்
 பெருவரா யுறையு நிர்மையர் சீமைப்
 பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
 இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளெரியாய்
 உயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
 குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

நின்றனுஞ் சமணு மிருந்துணந் தேரு
 நெறியலா தனபுறங் கூற
 வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபான்
 மெல்லியலொடு முடனாகித்
 துன்றுமொண் பௌவ மவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
 தாழ்ந்துறு திரைபலமோதிக்
 குன்று மொண்கானல் வாசம்வந் துலவுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குற்றமி லாதார் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
 கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
 உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரைந்தும்
 உரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
 சுற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்
 தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.

3ம் திருமுறை

பண்: பழம்பஞ்சுரம்

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
 உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே
 கற்றவர் காய்வது காமனையே
 கனல்விழி காய்வது காமனையே
 அற்றம் மறைப்பதும் உன்பணியே
 அமரர்கள் செய்வதும் உன்பணியே
 பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே
 பிரம புரத்தை உகந்தனையே.

திருச்சீற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச்செய்த
தேவாரம்
நான்காந் திருமுறை

திருவதிகை வீரட்டானம்

பண்: கொல்லி

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
சூடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

நெஞ்சம்முமக் கேயிட மாகவைத்தேன்
நினையாதொரு போதுமிருந்தறியேன்
வஞ்சம்மிது வொப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
நணுகாமற் றுரந்து கரந்தாமிடீர்
அஞ்சேலு மென்னீர் அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுமூல்வீர்
துணிந்தேமக் காட்செய்து வாழலுற்றாற்
சடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர்
பெற்றமேற்றுகந் தீர்குற்றும் வெண்டலை கொண்டு
அணிந்தீரடி கேள்அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

முன்னம்அடி யேன்அறி யாமையினான்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னைஅடி யேனுமக் காளுமபட்டேன்
சடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னைஅடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ

தலைபாயவர் தங்கன் ஆவதுதான்
அன்னநடை யார்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்
கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்றுசொல்லி
நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றோடு தூக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புனல் ஆர்கதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

சலம்புவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலர்ந்தார் தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள்ளுறு குலை தவிர்த்தருள்வாய்
அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையும் ஒண்பொருளும்
ஒருவர்தலை காவல் இலாமையினால்
வயந்தேஉமக் காட்செய்து வாழலுற்றால்
வலிக்கின்றது குலை தவிர்த்தருளீர்
பயந்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே
பறித்துப்புரட் டிஅறுத் தீர்த்திடநான்
அயர்ந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
வஞ்சம்மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்
சலித்தால் ஒருவர்துணை யாருமில்லைச்
சங்கவெண்குழைக் காதுடை யெம்பெருமான்
கலித்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே
கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன
அலுத்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர்
 புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர்
 துன்பேகவ லைபிணி யென்றிவற்றை
 நணுகாமல் துரந்து கரந்துமிடீர்
 என்போலிகள் உம்மை யினித்தெளியார்
 அடியார் படுவ திதுவேயாகில்
 அன்பேஅமை யும்அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

போர்த்தாயங்கோ ரானையின் ஈரிருதோல்
 புறங்கா டரங்காநட மாடவல்லாய்
 ஆர்த்தான் அரக் கன்றனை மால்வரைக்கீழ்
 அடர்த்திட்டருள் செய்த அதுகருதாய்
 வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
 என்வேதனை யான விலக்கியிடாய்
 ஆர்த்தார்புனல் சூழ் அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

தருச்சிறம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

காந்தாரம்

சண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துச் சுடர்திங்கட் சூளாமணியும்
 வண்ண உரிவை யுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
 அண்ண லரண்முர னேறும் அகலம் வளாய அரவும்
 திண்ணன் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
 அஞ்சுவதி யாதொன்றுமில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை.

திருவையாறு

காந்தாரம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
 போதொடு நீர்சமந் தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
 யாதுஞ் சவடு படாமல் ஐயா றடைகின்றபோது
 காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
 கண்டேனவர்திருப் பாதங் கண்டறியாதன கண்டேன்.

திருவங்கமாலை
திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

சாதரி

தலையே நீ வணங்காய் - தலை
மாலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
தலையே நீவணங்காய்.

கண்காள் காண்மின்களோ - கடல்
நஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை
எண்டோள் வீசிநின் றாடும்பி ரான்றன்னைக்
கண்காள் கண்மின்களோ.

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன்
எம்பிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப்பி ரான்றிற மெப்போதம
செவிகாள் கேண்மின்களோ.

முக்கே நீமுரலாய் - முது
காடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
முக்கே நீமுரலாய்.

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் - மத
யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை
வாயே வாழ்த்துகண்டாய்.

நெஞ்சே நீநினையாய் - நிமிர்
புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா டும்மலை மங்ககைம ணாளனை
நெஞ்சே நீநினையாய்.

கைகாள் கூப்பித்தொழிர் - கடி
மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித்தொழிர்.

ஆக்கை யாற்பயனென் - ஆரன்
கோயில் வலம்வந்து

பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னாதஇவ்
ஆக்கையாற் பயனென்.

கால்க ளாற்பயனென் - கறைக்
கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக்
கால்களாற் பயனென்.

உற்றா ராளுரோ - உயிர
கொண்டு போம்பொழுது
குற்றா லத்திறை கூத்தனல் லானமக்கு
உற்றா ராளுரோ.

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ - ஈசன்
பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா நேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்று
இறுமாந் திருப்பன்கொலோ.

தேடிக் கண்டுகொண்டேன் - திரு
மாலொடு நான்முகனும்
தேடிக் தேடொணாத் தேவனை பென்னுளே
தேடிக் கண்டுகொண்டேன்.
தருச்சிறம்பலம்

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்
திருச்சிறம்பலம்

பொது

காந்தாரபஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகில்அவை யொன்று மில்லையாம்

பண்ணிய வுலகினிற் பியின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளி னாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

வேந்தநீ றருங்கலம் விரகி கட்கெலாம்
அந்தணாக் கருங்கல மருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

சலமில்ன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமில் னாடொறு நல்கு வானலன்
குலமில் ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினேன் ஓடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே.

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நந்நெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பது
ஏத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

திருச்சீற்றம்பலம்.

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

தீர்த்த னைச்சிவ னைச்சிவ லோகனை
முர்த்தியை முதலாய ஒருவனைப்
பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
கூத்த னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனோ.

கட்டும் பாம்புங் கபாலங்கை மான்மறி
இட்ட மாயிடு காட்டெரி யாடுவான்
சிட்டர் வாழ்தில்லை யம்பலக் கூத்தனை
எட்ட னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

மாணி பால்கறந் தாட்டி வழிபட
நீணு லகெலாம் ஆளக் கொடுத்தவென்
ஆணியைச் செம்பொ னம்பலத் துள்நின்ற
தாணு வைத்தமி யேன்மறந் துய்வனோ.

பித்த னைப்பெருங் காடரங் காவுடை
முத்த னைமுளை வெண்மதி சூடியைச்
சித்தனைச் செம்பொ னம்பலத் துள்நின்ற
அத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

நீதி யைநிறை வைமறை நான்குடன்
ஓதி யையொரு வர்க்கும் அறிவொணாச்
சோதி யைச்சுடர்ச் செம்பொனி னம்பலத்து
ஆதி யையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

மைகொள் கண்டெனண் தோளன்முக் கண்ணினன்
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனார்
செய்ய மாதுறை சிறும்பல லத்தெங்கள்
ஐய னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

முழுதும் வானுல கத்துள தேவர்கள்
 தொழுதும் போற்றியும் தூயசெம் பொன்னினால்
 எழுதி மேய்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தனை
 இழுதை யேன்மறந் தெங்ஙன முய்வனோ

காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரனை
 வாரு லாமுலை மங்கை மணாளனைத்
 தேரு லாவிய தில்லையுட் கூத்தனை
 ஆர்கி லாஅமு தைமறந் துய்வனோ

ஓங்கு மால்வரை ஏந்தலுந் றான்சிரம்
 வீங்கி விம்முற ஊன்றிய தாளினான்
 தேங்கு நீர்வயல் சூழ்தில்லைக் கூத்தனைப்
 பாங்கி லாத்தொண்ட னேன்மறந் துய்வனோ.

கிருச்சீற்றம்பலம்

திருக்கடம்பூர்

திருக்குறந்தொகை

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
 தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
 தன்க டன்அடி யேனையும் தாங்குதல்
 என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

கிருச்சீற்றம்பலம்

பொது

தனித் திருக்குறந்தொகை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
 வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
 மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
 ஈசு னெந்தை யிணையடி நீழலே

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
 நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
 நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
 நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே

ஆறாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

பெரிய திருத்தாண்டகம்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோணை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

திருப்புவணம்

திருத்தாண்டகம்

வடியேறு திரிகூலந் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றும்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றூரிவைப் போர்வை தோன்றும்
எழில் திகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி மொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும் புவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

திருமறைக்காடு

திருத்தாண்டகம்

தூண்டு கடரனைய சோதி கண்டாய்
தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்
கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்
வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே.

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
 அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீயென்றும்
 ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்வே.

கிருச்சீற்றம்பலம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
 கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
 ஒண்ணுள்ளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
 ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
 புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

அங்கமே பூண்டாய் அனலாடினாய்
 ஆதிரையாய் ஆல்நிழலாய் ஆனே றூர்ந்தாய்
 பங்கமொன் றில்லாத படர்சடையினாய்
 பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்
 கங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச்
 சமுத்திரத்தின் நஞ்சுண்டு சாவா முவாச்
 சிங்கமே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே.

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய்
 பளிக்குக் குழையினாய் பண்ணா ரின்சொல்
 மைவிரவு கண்ணாளைப் பாகங் கொண்டாய்
 மான்மறிகை ஏந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர்

ஐவரையும் என்மேல் தரவறுத்தாய்
அவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ தில்லை
பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில் வேவச்
சிலைவளைத்துச் செங்கணையாற் செற்ற தேவே
மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீர்ப்பாய்
மருந்தாய்ப் பிணிதீர்ப்பாய் வானோர்க்கென்றும்
அருளாகி ஆதியாய் வேத மாகி
அவர்மேலான் நீர்மேலான் ஆய்ந்தாங் காண்ப
பொருளாவாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

நீரேறு செஞ்சடைமேல் நிலா வெண்டிங்கள்
நிங்காமை வைத்துகந்த நீதி யானே
பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே
பண்டனங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா
காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே
கருங்கைக் களிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த
போரேறே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா
விரியொழில்குழ் வெண்காட்டாய் மீயச் சூராய்
திரிபுரங்கள் எரிசெய்த தேவ தேவே
திருவாரூர்த் திருமூலட் டானம் மேயாய்
மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா ளத்தாய்
வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தாயென்றும்
புரிசடையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாம்
திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று
நாவார்ந்த மறைபாடி நடட்டம் ஆடி
நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்

காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் கானப் பேராய்
 கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கி.வுளேநின்
 பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா
 நிறையுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே
 மையாடு கண்மடவாள் பாகத் தானே
 மான்தோல் உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
 கொய்யாடு கூளவிங் கொன்றை மாலை
 கொண்டடியேன் நானிட்டுக் கூறி நின்று
 பொய்யாத சேவாடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய்
 துதைத்திலங்கு வெண்மழுவாள் கையி லேந்தித்
 தன்னணையுந் தண்மதியும் பாம்பும் நீருஞ்
 சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே
 அன்ன நடைமடவாள் பாகத் தானே
 அக்காரம் பூண்டானே ஆதி யானே
 பொன்னங் கழலடிக்கே போது கின்றேன்.
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம்
 உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற
 இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி
 இல்லாத தரவறுத்தாய்க் கில்லேன் ஏலக்
 கருவரைகுழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்
 கடுத்தோமீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
 பொருவரையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்.
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

திருச்சிற்றப்பலம்

2

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த
தேவாரம்
ஏழாந் திருமுறை

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

இந்தளம்

பித்தாபிறை குடிபெரு மாணையரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

நாயேன்பல நாளுந்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆயா உனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
அன்னேஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்என லாமே.

முடியேன்இனிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்றம் ஊர்தி
கொடியேன்பல பொய்யேஉரைப் பேனைக்குறிக் கொள்நீ
செடியார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
அடிகேள்உனக் காளாய் இனி அல்லேன்என லாமே.

பாதம்பணி வர்கள்பெறு பண்டமது பணியாய்
ஆதன்பொரு ளானேன் அறி வில்லேன்அரு ளாளா
தாதார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆதீஉனக் காளாய் இனி அல்லேன்என லாமே.

தண்ணார்மதி குடிதழல் போலுந்திரு மேனீ
எண்ணார்புர மூன்றுமளி யுண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
அண்ணாஉனக் காளாய் இனி அல்லேன்என லாமே.

ஊனாய்உயி ரானாய்உட லானாய்உல கானாய்
 வானாய்நில னானாய்கட லானாய்மலை யானாய்
 தேனார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
 ஆனாய் உனக் காளாய் இனி அல்லேன்என லாமே.

ஏற்றார்புரம் மூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலை தொட்டாய்
 தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேணோசெக்கர் வான்நீர்
 ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
 ஆற்றாய்உனக் காளாய் இனி அல்லேன்என லாமே.

மழுவாள்வலன் ஏந்தீமறை யோதீமங்கை பங்கா
 தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தல்லுன தொழிலே
 செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
 அழகாஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்என லாமே.

காநூர்புன லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
 பாநூர்புக மெய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்
 சீநூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
 ஆருரன்எம் பெருமாற்காள் அல்லேன்என லாமே.

திருவாரூர்

கொல்லிக்கெளவானம்

தில்லைவாழ் அந்தணாதம் அடியார்க்கும் அடியேன்
 திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
 இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
 இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
 விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன்
 அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்ந்திக் கடியேன்
 ஆருரன் ஆருரில் அம்மானுக் காளே.

திருமழபாடி

நட்டராகம்

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
 மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளர் கொன்றை யணிந்தவனே
 மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
 அன்னே உன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினுஞ்
 சார்கி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
 பொய்ம்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை
 புகலூர் பாடுமின் புலவீகாள்
 இம்மை யேதருஞ் சோறுஞ் கூறையும்
 ஏத்த லாமிடர் கெடலுமாம்
 அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்கு
 யாதும் ஐயுறு வில்லையே.

திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி

பழம்பஞ்சுரம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்பாத மேமனம் பாவித்தேன்
 பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
 கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீக்கறை யூறிற் பாண்டிக்கொடுமுடி
 நற்ற வாஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

இட்ட னுன்னடி ஏத்து வாரீகமழ்ந் திட்ட நாளம்றந்திட்டநாள்
 கெட்ட நாளிவை என்ற லாற்கரு தேன்கி ளர்புனற் காவிரி
 வட்ட வாசிகை கொண்டடிதொழு தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி
 நட்ட வாஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

ஓவு நாள்உணர் வழியும்நாள் உயிர்போகும் நாள்உயர் பாடாமேல்
 காவு நாள்இவை என்றலாற்கரு தேன்கிளர் புனற் காவிரிப்
 பாவு தண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி
 நாவ லாஉனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

எல்லை யில்புகழ் எம்பிரான் எந்தை தம்பி ரான்என்பொன்மாமணி
 கல்லை யுந்தி வளம்பொழிந்திழி காவிரியதன் வாய்க்கரை
 நல்ல வர்தொழு தேத்துஞ் சீக்கறை யூறிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 வல்ல வாஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே.

அஞ்சி னார்க்கர ணாதி என்றடி யேனும் நான்மிக அஞ்சினேன்
 அஞ்ச லென்றடி த்தொண்ட னேற்கருள் நல்கி னாய்க்கழி கின்றதென்
 பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை மார்குடைந் தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
 நஞ்ச ணிகண்ட நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

ஏடு வான்இளந் திங்கள் சூடினை என்பின் கொல்புலித் தோலின்மேல்
ஆடு பாம்ப தரைக்க சைத்த அழக னேஅந்தண் காவிரிப்
பாடு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடிச்
சேட னேஉனை நான் மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

விரும்பி நின்மலர்ப் பாதமேநினைந் தேன்வி னைகளும் விண்டன
நெருங்கி வண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற நின்று காவிரிக் கோட்டிடைக்
சூநம்பை மென்முலைக் கோதை மார்குடைந் தாடு பாண்டிக்கொடுமுடி
விரும்பனேஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

செம்பொ னேர்சடை யாய்தி ரிபுரந் தீயெ முச்சிலை கோலினாய்
வம்பு லாங்குழ லாளைப் பாக மமர்ந்து காவிரிக் கோட்டிடைக்
கொம்பின் மேற்குயில் சுவ மாமயில் ஆடு பாண்டிக் கொடுமுடி
நம்ப னேஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

சார ணன்தந்தை எம்பி ரான்எந்தை தம்பி ரான்என்பொன் மாமணியென்று
பேரெணாயிர கோடி தேவர் பிதற்றி நின்று பிரிகிலார்
நார ணன்பிர மன்தொ முங்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடிக்
கார ணாஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

கோணிய பிறை சூடி யைக்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
பேணியபெரு மானைப் பிஞ்சுகப் பித்த ணைபிறிற் பில்லியைப்
பாணு லாவரி வண்ட றைகொன்றைத் தார ணைப்படப் பாம்பரை
நாண ணைத்தொண்டன் ஊரன் சொல்லிவை சொல்லு வாரக்கில்லை
துன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கேதீச்சரம்

நட்டபாடை

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிநநனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

சடுவார்பொடி நீறுநநல துண்டப்பிறை கீளும்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாஉறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கம்மொழி யன்னாரவர் அமர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கரியகறைக் கண்டன்நல கண்மேல்ஒரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லாண்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கம் செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

வெய்யவினை யாயவ்வுடி யார்மேலொழித் தருளி
வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத்தானே.

ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்திருக் கேதீச்சரத்தானே.

அட்டன்னழ காகவ்வரை தன்மேலர வார்த்து
மட்டுண்டுண்ண டாலும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்
பட்டவ்வரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னை ஆள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னை ஆள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார் பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத்தானே
மறையார்புகழ் ஊரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

கிருச்சிறம்பலம்

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீர்போல் உள்ளோகனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னாக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூர் வாழ்ந்து போதீரே

திருவையாறு

காந்தாரபஞ்சமம்

பரவும் பரிசொன் றறியேன்நான் பண்டே உம்மைப் பயிலாதேன்
இரவும் பகலும் நினைந்தாலும் எய்த நினைய மாட்டேன்நான்
கரவில் அருவி கமுகுண்ணத் தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய
திருவாசகம் திருக்கோவையார் ஆகிய
எட்டாந் திருமுறை
திருவாசகம்

1. சீவபுராணம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

சீவனது அநாத் முறைமையான பழமை

(கல் வெண்பா)

திருச்சிறம்பலம்

நமச்சீவாய வாழ்க! நாதன் தான் வாழ்க!
இமைப்பொழுது என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க!
கோகழியாண்ட குருமனிதன் தான் வாழ்க!
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தான் வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க!

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பொய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன் கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க!

ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி ;
 தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடிபோற்றி ;
 நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி ;
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி ;
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடிபோற்றி .;

ஆராத இன்பம் அருளு மலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சீவபுராணத் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண் காட்டவந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங் கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லையிலாதானே நிற்பெருஞ் சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்;

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லரசு ராகி முனிவராயத் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்;
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன் ;
 உய்ய என் உள்ளத்து ஓங்கார மாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே !

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிக்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்க மளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பாய் யருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பில்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடிபார் சிந்தனைபுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணொர்களைத்த
 மறைந்திருந்தா பெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம் பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ் சோரும் மொன்பது வாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ன்ருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

காயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங் கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 ந்ரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே யந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் கடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாம்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனைபுள்
 ஊற்றான உண்ணாரமுதே உடையானே
 வேற்றுவிசார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றிற்று

போற்றியோம் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
 போற்றியோம் நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
 போற்றியோம் நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
 போற்றியோம் நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிவம்பாவை

திருவண்ணாமலையில் அருளியது

சத்தியை வியந்தது

திருச்சிறம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்

மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழத்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்யம்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்

ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே

ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்

பேசும்போ தெப்போ திப்போதார் அமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி

ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்

கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்

தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்

ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்

அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்

புத்தடியோம் புன்மைத்தீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ

எந்தோநின் அன்புடமை எல்லாம் அறியோமோ

சித்தம் அழகியார் பாடரோ நும் சிவனை

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலார் எம்பாவாய்.

ஒண்ணித திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ

வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ

எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்

கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நியேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்கான்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மானேநீ நென்னலை நாவைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்னேகாணைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

அன்னே இவைபுஞ் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற கரியான்ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னேங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்பங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ

வாழ்ந தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 எழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்கு
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 கின்ன வகையெயமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும்லோ மேலோர் எம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதோர் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடியே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஓதஉலவா ஒருதோழன் தொண்ட ருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிறு றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனின் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்

ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பய
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் காள்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

காதார் குழையாடப் பைம்பூன் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிறறும் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவான் சித்தங் களிகூர்
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையான் விண்ணோரைத்தான் பணியாள
பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தான்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையான்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையான் இட்டிடையின்
மின்னிப்பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையான்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு

முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைள் நற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிரவந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய்நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
அங்கு அப்பழஞ்சொற் புதுக்குவிமம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்று ரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பண்புஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலிலங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கேழிலன் ஞாயிறெமக் கேலோர் எம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

தருச்சிறப்பலம்

தீருப்பொருக்கினம்

(ஆனந்த மனோலயம்)

தில்லையில் அருளியது (என்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

தீருச்சீற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வெம்மின்
சத்தியுஞ் சோமி யும்பார் மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுஞ் கௌரி யும்பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன்ஜ யாறனஅம் மானைப் பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வருவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமிளங் கோனெங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் நன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
ஏய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்

திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப் பொற்கண்ணம் இடித்துநாமே.

அறுகெடுப் பாரஅய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
ஆடப்பொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்து பொற்கண்ணம் இடித்துநாமே.

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
பாடகம் மெல்லடி யார்க்கும்மங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்னக்கோவுக்கு
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்து நாமே.

வாட்டடங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மைஇம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
ஆடற் பொற்கண்ணம் இடித்து நாமே.

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
 அத்தன் கருணையொ டாட ஆட
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்ப
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப் பொற்குண்ணம் இடித்துநாமே

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயாபி ரானை நம்மை
 அகப்படுத் தார்கொண் டருமை காட்டும்
 பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற்குண்ணம் இடித்து நாமே

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணம் மென்மொழியீ
 என்னுடை ஆரமு எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
 தமையன் எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண் முலை மங்கை நல்லீ
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ் குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீசிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராவிரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறு வாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தை நல்லீ
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோடு
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
 சேவகம் ஏந்தியவெல் கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் செய்சுண்ணம் இடித்து நாமே

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சுணைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

அயன் தலை கொண்டு செண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லை பாடிச்
 சிற்றும் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சை பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாயிருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய் இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
 ஆட்ப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

தருச்சீற்றம்பலம்

தீருப்பள்ளி எழுச்சி

திரோதான சத்தி
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றிஎன் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழிழநகை கொண்டுநின் திருவடி தொழு கோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எமை யுடையாய்
எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணன் இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுவெழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல் அங்கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின் சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலிகூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாரியனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநனைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறியோம் உனைக் கண்ட றிவாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்குறை மன்னா
 சீந்தனைக்கும் அறியாய் எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கிண்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

முந்திய முதல்து இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரணே

செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங்காட்டி
அந்தண னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குமி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேகூந்தப் பூம்
சீவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவுந்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருச்சீற்றம்பலம்

கோயில் முத்த திருப்பதிகம்

அநாதியாகிய சற்காரியம்
திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிறம்பலம்

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்
நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப
தானால் அடியேனுள்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்
புரியாய்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
வண்ணம் முன்னின்றே.

முன்னின்று ஆண்டாய் எனைமுன்னம் யானும்
அதுவே முயல்வற்றுப்
பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட்
டொழிந்தேன் பெம்மானே
என்னின் றருளி வரநின்று போந்திடு
என்னா விடில்அடியார்
உன்னின் றிவனார் என்னாரோ பொன்னம்
பலக்கூத் துகந்தானே.

உகந்தா னேஅன் புடையடிமைக் குருகா
உள்ளத் துணர்விலியேன்
சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க
வாறன் றென்னாரோ
மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ
வாழ்ந்தாய் அடியேற்குள்
முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன் பொன்னம்
பலத்தெம் முழுமுதலே.

முழுமுத லேஜம் புலனுக்கும் மூவர்க்
கும்என் தனக்கும்
வழிமுத லேநின் பழுவடி யார்தி

ரள்வான் குழுமிக்
 கெழுமுத லேஅருள் தந்திருக்க இரங்குங்
 கொல்லோ என்று
 அழுமது - வேயன் நிமற்றென் செய்கேன்
 பொன்னம் பலத்தரைசே.

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே
 - என்றுன் அருள்நோக்கி
 இரைதோர் கொக்கொத் திரவுபகல்
 ஏசற் றிருந்தே வேசற்றேன்
 கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி
 கொடுத்தன் அடியேன்பால்
 பிரைசேர் பாலின் நெய்ப்போலப் பேசா
 திருந்தால் ஏசாரோ.

ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியான்
 என்று பிறரெல்லாம்
 பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணா
 நிற்பேன் நின்னருளே
 தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ
 லக்கஞ் சேவிக்க
 ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய்
 இனித்தான் இரங்காயே.

கிரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென்று
 ஏமாந் திருப்பேனை
 அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வார்
 கிலமாடு ஆவேனோ
 நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நன்று
 நல்லாவி வினையாடும்
 மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள் வாழ்வே
 வாவென் நகுளாயே.

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல்
 என்பார் ஆர்இங்குப்
 பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே

பொன்னம் பலக்கூத்தா
 மருளார் மனத்தோடு உனைப்பிரிந்து வருந்து
 வேனை வாவென்றுள்
 தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே
 போனாற் சிரியாரே.

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு
 திரண்டுஉன் திருவார்த்தை
 விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வேறு
 இருந்துஉன் திருநாமம்
 தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா
 என்பார் அவர்முன்னே
 நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி
 இனித்தான் நல்காயே.

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுந்நாமம்
 பிதற்றி நயனநீர்
 மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா வணங்கா
 மனத்தால் நினைந்துருகிப்
 பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப் பரவிப்
 பொன்னம் பலமென்றே
 ஒல்கா நிற்கும் உயிரக்கிரங்கி அருளாய்
 என்னை உடையானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தில்லை

இன்றெனக் கருளி இருள்கழிந் துள்ளத்து
 எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 நின்றநின் தன்மைநினைப்பற நினைந்தேன்
 நீயலால் பிறிதுமற் நின்மை
 சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்குதேய்ந் தொன்றாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சீவனே
 ஒன்றும்நீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை
 யாருன்னை அறியகிற் பாரே.

தந்துன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்

யாதூர் பெற்றதொன் றென்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
 யான் இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
 முழுதுந் தருவோய்நீ
 வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ வேண்டி
 என்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீயாது அருள்செய்தாய் யானும்
 அதுவே வேண்டின் அல்லால்
 வேண்டும் பரிசொன் றுண்டுன்னில் அதுவும்
 உன்றன் விருப்பன்றே.

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்
 உடைமை எல்லாமும்
 குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட
 போதே கொண்டிலையோ
 இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ எண்டோள்
 முக்கண் எம்மானே
 நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ
 இதற்கு நாயகமே.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விழைந்த ஆரமுதே
 பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனென் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதமளித்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

பால்நனைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவினே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய

தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
 பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
 அத்தனைக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

திருச்சீற்றம்பலம்

திருச்சீற்றம்பலக்கோவை

திருவளர் தாமரை சீவளர் காவிக ளீசர்தில்லைக்
 குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண்டோங்குதெய்வ
 மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னொல்கி யனநடைவாய்ந்து
 உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே.

9ம் திருமுறை

திருவிசைப்பா

திருமானிகைத் தேவர் அருளிச் செய்தது.

கோயில்

பஞ்சமம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள் மணிக் குன்றே!
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
 அம்பலம் ஆடரங்க காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
 இருப்பிழும் பறவெறிந் தெழுந்த
 கடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
 தூயநற் சோதியுட் சோதீ!
 அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
 அயனொடு மாலறி யாமைப்
 படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்
 தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

ஏக நாயகனை இமையவர்க் கரசை
 என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
 போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகையா ஷ்ரந்த
 மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
 மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
 யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
 உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
 குளிரஎன் கண்குளர்ந்த தனவே.

கருவூர்த் தேவர் அருளிச் செய்தது

திரைலோக்கியசுந்தரம்

காந்தாரம்

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
 ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
 கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
 செய்யாயோ? அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே

பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி அருளிச் செய்தது

திருவாரூர்

பஞ்சமம்

பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்தப்
 பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
 தித்தியா இருக்கும் தேவர்களே! இவர்தம்

திருவுரு இருந்தவர் பாரீர்
 சக்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த
 தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்
 வித்துமாய் ஆளுர் ஆதியாய் வீதி
 விடங்கராய் நடம்குலா வினரே.

**சேந்தனார் அருளிச் செய்த
 திருப்பல்லாண்டு**

கோயில்

பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
 பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம் விளங்க
 அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து
 பின்னைப்பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடி ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
 அண்டங் கடந்த பொருள் அளவில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
 பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள் என்றே பல்லாண்டுகூறுதுமே.

சொல்லாண்டசுரு திப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
 சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில தேவர் சிறுநெறி சேராமே
 வில்லாண் டகன கத்திரள் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
 பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக் கீழ்
 ஆரும் பெறாத வறிவு பெற்றேன்; பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
 ஊரும் உலகுங் கழற வழறி யுமைமண வாள் னுக்காட்
 பாரும் விசம்பும் மறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லை
 -தன்னுள்

ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம் பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நடடம் பயில வல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார்வீதியில் தேவர்குழாங்கள்திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பத்தாந் திருமுறை

திருமூலநாயனார் அருளிச்செய்த
திருந்திரம்

பின்னைநின் றென்னை பிறவி பெறுவது
முன்னைநன் றாக முயல்தவஞ் செய்கிலர்
என்னைநன் றாக கிறைவன் படைத்தனன்
தன்னைநன் றாகத் தமிழ் செய்யு மாறே.

நான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வு மந்திரந்
தான்பற்றிப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வ்க்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிறு
யாவர்க்கு மாம்பிறாக் கின்னூரை தானே.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
 இந்தின் இளம்பிறை போலு மெயிற்றினை
 நந்தி மகன்தனை ஞானக்கொழுந்தினை
 புந்தியில் மகன்தனை புந்தியில் வைத்தடி போற்றுக்கின்றேனே.

பதினொராந் திருமுறை
திருவாலவாயுடையார் அருளிச்செய்த
திருமுகப் பாசரம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
 பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிறகு
 அன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயில்
 மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
 பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்கு

உரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
 குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
 செருமா உகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
 பண்பா லியாழ்பயில் பாண பத்திரன்
 தன்போன் என்பால் அன்பன் தன்பால்

காண்பது கருதிப் போந்தனன்
 மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

திருமுருகாற்றுப்படை
நக்கீரர்

அஞ்ச முகம்தோன்றில் ஆறு முகம் தோன்றும்
 வெஞ்சமரில் அஞ்சல்என வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
 ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்
 முருகாள் றோதுவார் முன்.

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
 மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகைமுகன்
 தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
 நம்பியே கைதொழுவேன் நான்

கபிலதேவநாயனார் அருளிச் செய்த மூத்தநாயனார் திரு இரட்டை மணிமாலை

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைக்கூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தாணைக்
காதலால் சூழுவர்தங் கை.
விநாயகனே வெவ்வினையை ளேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்தது

ஐயும் தொடர்ந்து விழியும் செருகி அறிவுழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்றபோது ஒன்று வேண்டுவன்யான்
செய்யும் திருவெற்றி ஊருடையீர் திருநீறுமிட்டுக்
கையும் தொழப்பண்ணி ஐந்தெழுத்தோதவும் கற்பியுமே

கல்லாப் பிழையும் கருதாப்பிழையும் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாப்பிழையும் நின் ஐந்தெழுத்தை
சொல்லாப் பிழையும் துதியாப்பிழையும் தொழாப் பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த கோயில் நான்மணிமாலை

நானே பிறந்து பயன்படைத் தேன்அயன் நாரணன்எம்
கோனே எனத்தில்லை அம்பலத் தேநின்று கூத்துகந்த
தேனே திருவுள்ள மாகிஎன் தீமையெல் லாம்அறுத்துத்
தானே புகுந்தடி யேன்மனத் தேவந்து சந்திக்கவே.

நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த கோயில் திருப்பணியார் விருத்தம்

புண்ணிய னேஎன்று போற்றி செயாது புலன்வழியே
நண்ணிய னேறகினி யாதுகொலாம்புகல் என்னுள்வந்திட்டு
அண்ணிய னேதில்லை அம்பல வாஅலர் திங்கள வைத்த
கண்ணிய னேசெய்ய காமன் வெளுப்பக் கறுத்தவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரண்டாந் திருமுறை சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம்

உலகெ லாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஐந்து பேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இம்பம்ஆம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணு மாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி! போற்றி!

அந்நகரில் அமர்ந்தங்கண் இனிதுமேவி
ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந்தன்னில்
மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண்
மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப்பாடி

சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்தில்
திருக்கேதீச் சரத்தண்ணல் செய்யபாதம்
உன்னிமிகப் பணிந்தேத்தி அன்பரோடும்
உலவாத கிழிபெற்றார் உவகையுற்றார்.

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி
அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்புர வியோம மாகும் திருச்சிற்பும் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி! போற்றி!

சொல்லுவ தறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி!
வல்லவந் தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி!
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி!
தில்லையம் பலத்து ளாடும் சேவடி போற்றி! என்ன.

நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தனைந்து நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்தெழும் பொழுதில்
“உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்” என்றவர்தம்
சென்மிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான்.

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டியின் வேண்டு கின்றார்
“பிறவாமை வேண்டும்; மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும்; இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும்போதுள் அடியின்கீழ் இருக்க” என்றார்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் **புனிதவாய் மலர்ந்தழகு**
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்
வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை
எங்கள்பிரான் சண்பையர்கோன் அருளி னாலே

இருந்தமிழநா டுற்றஇடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளவெண் திருந்று பரப்பீ னாரைப்
போற்றுவார் கழல்எம்மால் போற்ற லாமே.

சோதி முத்தின் சிவிகைகூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றிநின்
றாதி யார்அரு ளாதலில் அஞ்செழுத்
தோதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம்.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெல்லாம்.

திருச்சீற்றம்பலம்.

சைவத் திருமுறை திரட்டு முற்றிற்று

அருணகிரிநாதர் அருளிய

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனே சற்குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடு முகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசு முகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு குரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம் புணர வந்த முகம் ஒன்றே
ஆறுமுகம் ஆனபொருள் நியருளல் வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே.

உம்பர் தரு தேனுமணிக் கசிவாகி
ஒண்கடலில் தேனமுதத் துணர்வூறி
இன்பரசத் தேன் பருகிப் பலகாலும்
எந்தனுயிர்க் காதரவு தருவாயே
தம்பி தனக்காக வனத் தணைவோனே
தந்தை வலத்தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர் தமக்கான நிலைப் பொருளோனே
ஐந்து கரத்தானை முகப் பெருமானே.

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ் பாடி
முக்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வில்
முக்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தம தான சற்குண நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்தினி பாதா
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே.

கந்தரலங்காரம்

நாளென் செய்யும்வினை தானென் செய்யுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செய்யுங்கொடுங் கூற்றென் செய்யும்கும ரேசரிரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.

கந்தரனுபூதி

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா இரு சொல்லற என்றலுமே
அம்மா பொருளென்றும் அறிந்திலேனே.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய

கந்தபுராணம்

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலாம் எளிதின் முற்றறக்
கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்

அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி ஆகக்
கருணை கூர்முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகம் உய்ய.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் த்னிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்சை வாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளிவாழ்க வாழ்கசீர் அடியா ரெல்லாம்.

செறிதரும் உயிர் தொறும் திகழ்ந்து மன்னிய
மறுவறும் அரனிடம் மரபின் மேவிய
அறுவகை நெறிகளும் பிறவும் ஆகிய
இறைவிதன் மலரடி இறைஞ்சி ஏத்துவாம்.

வாழ்த்து

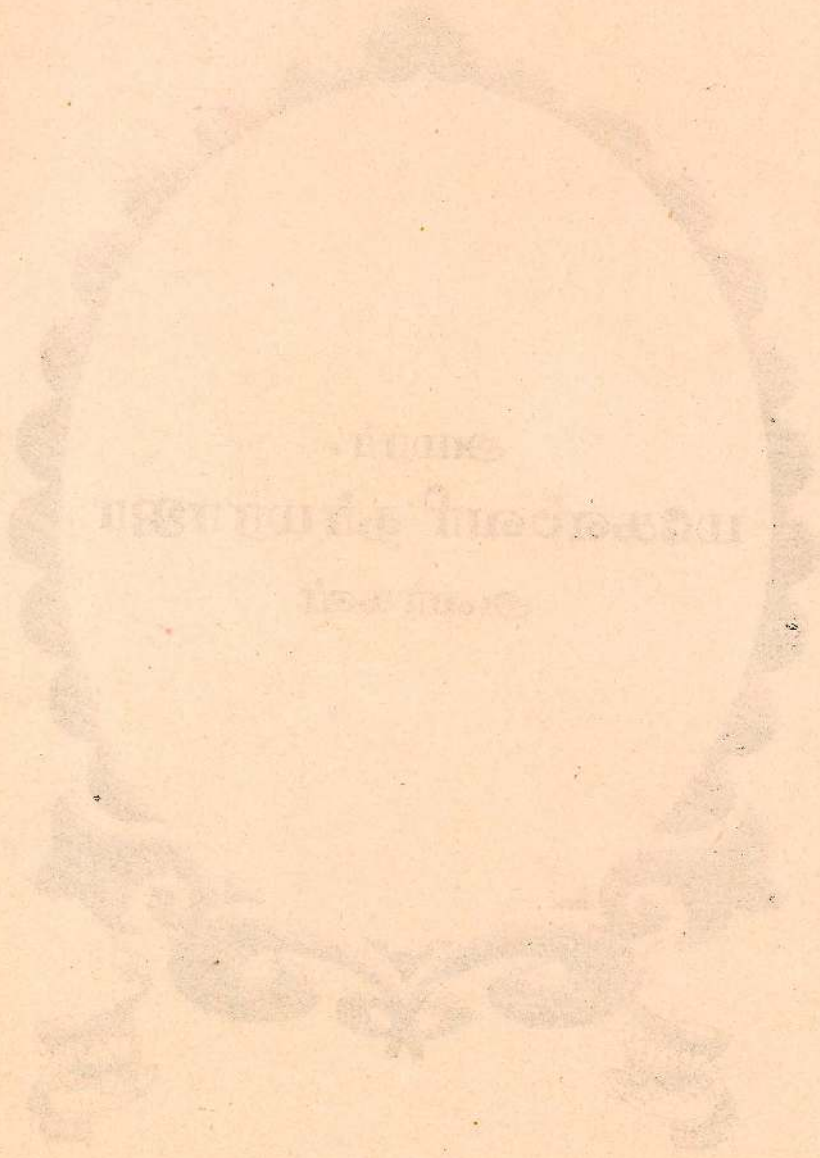
வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

வீருத்தாசல புராணம்

திருவுங் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகும் ஆழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

அமரர்.
மகேஸ்வரி தர்மராஜா
அவர்கள்

வொங்கொளி வெயர் திருநீறு பரப்பினாரைப்
போற்றுவார் சுழல் எம்மாள் போற்றலாமே.

அன்னை மயில்
20 - 09 - 1925

அமர். திருமதி.
மகேஸ்வரி தர்மராஜா

ஆன்னை மயில்
11 - 12 - 2000

திதி வைண்பா

காயும் விய வருடம் கார்த்திகை இருபத்தெட்டில்
தேய்பிறைத் தசமி திதியினிலே - வாயினுமனத்தும்
மருவினின்றி அகலா மாசுமை கோணைசர்பாதம்
மகேஸ்வரி தர்மராஜா மருவினாளே.

**அமரர் மகேஸ்வர் தர்மராஜா
அவர்களின் சீவப்பதப்பேறு குறித்த
நினைவுமலர் 13.01.2007**

நினைவு சரிதை

கப்பிய கரிமுகன் கோயில் கொண்டருளும்
தொடுவாய் இரண்டிற்கும் நடுவாய்த் திகழும்
உப்புவிவளி எனும் உயிரனை ஊரில்
அப்பாலிருந்து அருள் ஞானசம்பந்தர்
அருளிய ஈழத்திற்குக்கோண மலையிலே
“எம்பெருமான் தான்பணியும் எம்மடியார் தான்பணிய
கின்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேயல்
என்ன குறையும்லோம் எம்பாவாய் “என்ற
மாணிக்க வாசகரின் மணிவாக்கிற் கொப்ப
கார்த்திகேசு தங்கநாச்சியார் தம்பதிகளின்
மூத்த புதல்வர் தர்ம ராஜாவும்
செல்லையா செல்லம்மா தம்பதிகளின்
நான்வாது ஏகபுத்திரி மகேஸ்வரியும்
ஆங்கவர்க்கே பாங்கானார்கள்
நான்கு ஆண்டாகியும் நன்மக்கட்பேறின்றி
ஆடிச் செவ்வாய் விரத மிருந்து
அழகன் முருகன் அவன் அருளாளே
ஐவர் ஆண்கள் அறுவர் பெண்கள்
பதினொரு பிள்ளைகள் பாரிற் பூத்தனர்
பூத்தவர் பெயர்களும் ஆத்திகம் பேசுமே
கௌரிமுகுந்தன் உடன் பாலகெங்காதரனும்
உதயசங்கர் உடன் உமையாளும்
கலாவல்லி உடன் தனஞ்செயலும்
ஞானப்பூங்கோதை உடன் கார்த்தியாயினியும்
திருமாலினி உடன் சீரீதரனும்
சீவாதீநயனியும் செல்வமாய்த் திகழ்ந்தனர்

இல்லறம் இனிது இடம்பெறும் வேளை
எண்பத்தி முன்றில் இனக்கலவரம் முண்டு
அறுபத்தி முன்றுடன் அப்பரை மாய்த்தது
அன்றுவரை மட்டும் அம்மாவாக இருந்த நீ

அதன் பின்னர் எங்களுக்கு அப்பனும் ஆனாய்ந்
 அடுத்தடுத்து திருமணங்கள் நடத்தி வைத்து
 அன்புடைய மாமனும் மாமியும் ஆகி
 அரவணைப்பால் பேரனும் பேத்தியும் ஆனாய்
 தொண்ணூறாம் ஆண்டு உப்புவுளிவிட்டு
 சாம்பல்தீவு நிலாவெளி கும்புறுபிட்டி சுற்றி
 அன்புவழிபுரம் பாலையூற்றின் ஊடாக
 பாதயாத்திரையாக திருக்கோணமலை நகர்வந்து
 வித்தியாலயம் ஒழுங்குகையிலே வியக்க வாழ்ந்தாய்
 கிரண்டாயிரம் ஆண்டிலிருந்து இந்தாவந்தாவென்று
 எத்தனை இடங்கள் பட்டும் இன்னருளால் எழுந்து
 பேத்திகள் பெரியராகும் பேற்றினைப் பார்த்தாயே
 வெளிநாடு சென்று வாயும் பிள்ளைகள் பேர்களையும்
 விருப்பமாய் அழைத்து விநயமாய்ப் பார்த்தாயே
 முன்னெழுந்து பின் தூங்கும் வேளையிலும்
 முதல்நீ அணிவாய் நிறு முறையாகச் சென்று
 நீ பெற்ற நேசர்க்கு நிறைந்தே கண்வளர்வாய்
 அப்பர் அவர்மேனியிலே பூசும் நிறும்
 அம்மாநீ எங்களுக்கு அணியும் நிறும்
 கட்டுடல் தளர்ந்து நீ கட்டிலில் இருந்தபோதும்
 பூசிப் புணர்த்தி உந்தன் புதல்விகள் பார்த்ததாலே
 பேச இனிய நிற்பின் பெருமையைக் கண்டுகொண்டோம்
 "சீக்குன் குனியா" வீட்டுடன் வந்தபோது
 திக்குமுக்காடினாலும் தாயே நீ தெய்வமென்று
 பாசத்துடன் பார்க்கும் பிள்ளைகள் பேர்களின்
 பாசமனைத மாற்றி பக்தியில் திருப்புகற்கோ
 தந்திரம் ஒன்று செய்தாய்என்றுதான் தோன்றுதம்மா
 தண்ணீராகாரம் தான்சிறிது மின்றி - உன்
 கண்களை மூடிக்கொண்டு - எம்
 கண்களைத் திறக்கச் செய்த காட்சியை என்னவென்போம்
 வெள்ளரிப்பழம் விடுபடுவது போல மரணத்தை
 வெல்லும் மந்திரத்தை நினைக்க வைத்தாய்
 "ஓம் த்ரயம்பகம் யஜாமஹே
 ஸுகந்திம் புஷ்டி வர்த்தனம்
 உர்வாருக மிவ பந்தனான்
 ம்ருத்தியோர் முகழீய மாம்ருதாத்"
 உன்சிந்தை மகிழவும் முந்தை வினைகள்
 ஓயவும் திருமுறைகளை எம்வாயாலே ஓதவைத்து

எம்சிந்தையையே மகிழ்ச் செய்தாய்
 உயிர்கொண்டு போம்பொழுது
 குற்றாலத்து உறையும் கூத்தனல்லால் நமக்கு
 உற்றார் ஒருவரில்லையென உணரவைத்தாய்
 எங்களுக்கு **நீதாயானாலும்** எம் எல்லோருக்கும்
 என்றுமுள்ள இறைவனே நல்ல தலைவர் என்பதை
 இலகுவாய் புரியவைத்தாய்
 எம்முள்ளே தேவனைத் தேடிக்கண்டிடவும்
 இறுமாந்து இருந்து எமைப் பாடவைத்தாய்
 இத்தனையும் செய்து இரண்டு நாட்களிலே
 என்னமாய் நீரும் காசித் தீர்த்தமும் பருகி
 சதா கவலையுற்றிருந்த தம் பிள்ளைகளை
 சமைத்து சாப்பிடவைத்து, சாதூரியமாக
 வேலை கடமையென்றும் பரிசை படிப்பென்றும்
 ஆங்காங்கே அவரவரை இயங்க வைத்து
 ஏவாமலே பணிசெய்ய இட்டம் உடனிருந்த
 முத்த மருமகனை மகனாகப் பாவித்து
 கட்டாய விடுறையை கட்டாய கடமையாக்கி
 நான்கு புதல்விகளும் நாற்புறமும் சூழநிற்க - உன்
 முத்தண்ணை புதல்விகளும் மருமகளும் உடனிருக்க
 தாலாட்டி வளர்த்த தங்கை தவமிருக்க
 பேத்திகளும் இருவர் பெருமையோடு நின்றிருக்க
 காதினில் "சிவ சிவ" எனக் **கத்சிவமானாயே**,
 வரும்போது எல்லாம் "என்று வந்தாயென்னும்"
எம்பெருமான் திருக்குறிப்பு போலும் பார்ப்பாய்
 போகும்போது எல்லாம் "ஓம் ஓம் ஓம்" என்னும்
 பிரணவ மந்திரத்தையே எந்நேரமும் **ஓல்ப்பாய்**
 ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

தேற்றம்

மனக் கவலை மாற்றும் மருந்தை மனமே
 தனக்குள்ளே தேடித் தலைப்படும் தானே
 உண்டு தெய்வமென ஓங்கி உரைத்தாலும்
 கண்டு உணரவும் உணர்ந்து காணவும்
 ஒப்பிட்டுச் சொல்வதற்கு ஒருவமை தேடியதில்
 கிப்புளியில் என்றவனே ஏற்ற பிறவியாம்
 கைம்மாறு கருதாத கடமை உணர்வே
 உய்யும் உபாயம் தாயாய் உயர்வோம்.

ஓம் தத் ஸத்

அன்பு மகன்
 சங்கர்

அம்மா

பெற்று வளர்த்து என்ன கண்டீர்கள் - அம்மா
உற்றபொழுது நாம் அருகில்லையே அம்மா!
அன்றுநாம் அருகிருந்தும் அப்புச்சியின் துன்பத்தில்
தோள்கொடுக்க முடியாத பாவிகளானோம்
இன்றுநாம் கடல்கடந்துநின்று உங்கள் பிரிவால்
கதறியளும் பாவிகளானோம் அம்மா!
நந்தைக்குத் தலைமகனும் தாய்க்கு இளையவனும்
கொள்ளிவைக்கும் தத்துவ சாஸ்திரம் எல்லாம்
எம்வாழ்வில் பொய்த்துப் போவானேன்? அம்மா!
கொண்ட அன்புக்கு அர்த்தம் சொன்ன அம்மாவே
உண்மை உறவுக்கும் அர்த்தம் சொன்னீர்களே
பண்பெனும் பாலத்தை பாங்காய் கடந்து
எங்கள் இதயத்தில் முழுதாய் நிறைந்துவிட்டீர்களே
முதுரை சொல்லும் முதுமகள் வடிவை
ஓவியத் திருவே உங்கள் வழிக் கண்டோம்
அகவாழ்வில் நீங்கள் அமைதி காத்ததால்
புறவாழ்வில் நீங்கள் பொருந்தி வென்றீர்களே!

தோற்றங்கள் மாறிப்போகும்
தோல்நிறம் மாறிப்போகும்
மாற்றங்கள் வந்துமீண்டும்
மறுபடி மாறிப்போகும்
ஆற்றிலே வெள்ளம் வந்தால்
அடையாளம் மாறிப்போகும் - அம்மா!
போற்றிய அன்புமட்டும்
புயலிலும் மாறாதம்மா.
முப்பத்தேர் நாட்கள் நொடிப்பொழுதில் மறைந்தும்
அன்பொழுகும் தங்கமுகம் மறந்தோமில்லை
முண்டெரியும் துயர்க்கனவில் துடிக்கின்றோமே
வேண்டிடுவீர் இறைவனிடம் எம்முள்ளத்தின்
வேதனைகள் தீர்த்திடுவீர் விழைந்தோம் சாந்தி.

அன்புமகள்
கிளையவன்
சீறீ - கனடா

அம்மா! எங்கள் தெய்வமே!

பாசத்திற்கு ஈடு சொல்ல முடியாது - அம்மா!
பிரிவிற்கு வார்த்தை சொல்ல முடியாது - அம்மா!
காலந்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும் - அம்மா!

எங்கே! உங்கள் அன்புமுகம்
எங்கள் உள்ளத்தே இருக்கிறது
தங்கள் பாசமுகம்.

அம்மா என்றதும் அழுதழுது
உள்ளம் உருகுது மனம்.
அம்மா! எங்கே எனும் பொழுது
மனம் தள்ளாடுது
தினம் பாடும் பரவசத்தால்
உள்ளம் தள்ளாடுது.

நீங்கள் இறைவனடியில் சாந்தமானது
எமக்கு தெரிந்ததே - அதை
ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை - என்றாலும்
தேற்றிக் கொள்கின்றது - உள்ளமனம்.

தாயோடு ஆறுசுவை போகுமென்பார்கள்
தந்தையோடு கல்வி போகுமென்பார்கள்
அப்புச்சியை இழந்தபோது - நாங்கள்
தவித்திராமல் இருப்பதற்கு
கொள்ளத்தான் முடியாத
கொடுத்தாலும் நிறைவே ஒழிய
குறைபடாத அன்புமறிவும் - நீங்கள் தந்து
கண்ணும் கருத்துமாக எமைக் காத்து வளர்த்தீர்களம்மா!
உங்கள் சொல்லும் செயலும்
எங்கள் வாழ்வின் திருமந்திரமன்றோ - அம்மா!

இயற்கையின் அழகுண்டு உங்களுக்கு - அம்மா!
உங்களுடன் கூடப் பிறந்தது
சாந்தமான குணமும், பொறுமையுமம்மா!
யாரையும் நொந்து பேசும் வார்த்தைகள்
உங்களுக்கு தெரியாது - அம்மா!
எல்லோரையும் நேசிக்கும் ஒருசில
வார்த்தைகளைத்தான் உதிர்ப்பீர்கள் - அம்மா!

மெய்வருத்தம் பார்க்கமாட்டீர்களம்மா!
பசினோக்கமும் மாட்டீர்களம்மா!
பிள்ளைகள் உணவுண்டு உறங்காமல்
உறங்கவும் மாட்டீர்களம்மா!

பொறுமையுடன் நீங்கள் - எங்களுக்கு
செய்த பணிவிடைகள் தானம்மா!
தொப்பும் கொடி உறவாய்
தொடர் பாசம் தருகின்றது.

அப்புச்சியை சுட்டெரித்த போதும்
நாங்கள் தடிதுடித்து துவண்டபோதும்
சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகள் மேலும் கீழும்
இழுத்தடித்த போதும்
சிந்தனையையும் செயலையும் ஒன்றாக்கி
அன்புடனும், பாசமுடனும்
வளர்த்ததை என்னவென்று சொல்வோம்மா!

சீறிப்பாய்ந்ததில்லை - எங்கள் மேல்
சினந்தும் பேசியதில்லை - ஒரு பொழுதும்
பேராசையில்லையம்மா - தங்களுக்கு
பெருமையும் இல்லையம்மா!

கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படமாட்டார்கள் - என்பதுபோல்
காலையிலும் மாலையிலும்
இறைவனை வழிபட்டு - நீர்ணிந்து
காரியங்கள் தொடங்குவீர்களம்மா!

ஆசிபெறும்போதும் - நாள்தோறும்
பார்த்துச்செல்லும்பொழுதும் வாசல்வரைவந்து
வழியனுப்பி வைப்பீர்களம்மா!
கால்நடை தளர்ந்த போதுதான்
நாற்காலியில் இருந்து
நல்லாசிகள் கூறுவீர்களம்மா!

நாங்கள் பதினொருவரும்
தாயாக தங்களை பெற்றிட
முற்பிறவியில் நாங்கள் செய்த
புண்ணியம்தான் காரணமா **அம்மா!**
சற்று இயலாத போதுதான்
“ஓம்” என்றும் “ம்” என்றும்

சூறிலீர்கள் **அம்மா!**
எண்ணும் பொழுதெல்லாம்
நெஞ்சம் வலித்தாலும்
உற்ற நேரத்தில் - பிள்ளைகள்
பேர்ப்பிள்ளைகள் - அருகிருந்து
அம்மா!! அம்மம்மா!! - என்று
பணிவிடைகள் செய்ததனால்
உள்மனம் தேறுதம்மா!!

நோயுற்ற போதுதான் - நான்கு
நாட்கள் மட்டும் - கண்களை
மூடிக்கொண்டு இருந்தீர்கள்மா!
இறைவன் நாமங்களை
பிள்ளைகள் பேர்ப்பிள்ளைகள்
ஓதுவதை கிரகித்தே
நித்திரையானீர்கள்மா!

தூரத்துக் கண்ணீர்
ஆபத்துக்கு உதவாது - என்று
தெரிந்துதான் வெளிநாட்டிலிருந்து உங்களுடன்
தொலைபேசியில் - கடைசినேரத்தில்
கதைப்பதற்கும் - துடிதுடித்த
பிள்ளைகள், பேர்ப்பிள்ளைகளுக்கு
இறுதிமூச்சையே - தொலைபேசியில்
ஒலிக்கச் செய்தீர்கள்மா!!

மக்கள் மருமக்கள் - என்றபேதம் இல்லையம்மா!!
அம்மா!! அம்மா!! என்று
ஆயிரம் தடவை அழைத்தாலும்
ஆண்டாண்டு தோறும்
அழுது புரண்டாலும்
வரமாட்டீர்கள் தானம்மா!
ஒருயிராய் ஒன்றிவிட்ட தங்கள்
அன்பையும், பாசத்தையும்
உருவையும், உள்மனதிலிருத்தி
ஆறுதலடைகின்றோம் - **அம்மா!**
அம்மா!! எங்கள் தெய்வமே!
ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

**அன்பு மகள்
மாலி**

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்துபெற்றுப்
பையல் என்றபோதே பரிந்தெடுத்து - செய்யஇரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி.

பட்டினத்தார் புலம்பல்

மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்
வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை
எங்கள்பிரான் சண்பையர்கோன் அருளி னாலே
இருந்தமிழ்நா றுற்றஇடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளிவெண் திருநீறு பரப்பி னாரைப்
போற்றுவார் கழல்எம்மால் போற்ற லாமே.

சேக்கிழார்

சுபம்

ஞானமலர்

“ஞானத்தால் தொழுவார் சில ஞானிகள்
ஞானத்தால் தொழுவேன் உனை நானல்லேன்
ஞானத்தால் தொழுவார்கள் தொழக்கண்டு
ஞானத்தால் உனை நானுந் தொழுவேன்.”

அந்த வகையிலே நாம் தெய்வத்தை தொழுவதற்காக
தங்கள் ஞானத்தால் கண்டுணர்ந்து, எங்களையும்
உணர்ந்து காண்பதற்காக வழிகாட்டிய ஞானியர்களுள்
தாய்சேய் உறவை மையமாக வைத்து திருவாய் மலரப்பெற்ற
யாமறிந்த ஒரு சில ஞானியர்களின் ஞானமலர்களை
தினமும் நினைவு கூருவோம்.

1. வீரத்குறவீ சுவாமி விவேகானந்தர்

நாம் செய்கின்ற பாவ புண்ணியம் காரணமாக, நரக சொர்க்க
உலகங்களை அடைந்தாலும், அவற்றை சிலகாலம் அனுபவித்துவிட்டு
மறுபடி இக்கர்ம பூமியிலேயே பிறக்க வேண்டும்.

மீண்டும் பிறக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால் கைமாறு கருதாத
தாய் அன்பின் கடமை உணர்வோடு கர்மங்களை ஆற்ற வேண்டும்
என்கிறார்.

2. பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர்

யாரால் பற்றை விட முடியவில்லையோ, என்னதான் முயன்றாலும்
“நான்” என்ற அகங்காரம் போகவில்லையோ அவர்களுக்கு “நான்
சேவகன், நான் பக்தன் என்ற பாவனா முறையே சிறந்தது. அவர்
அம்பாளிடம் வேண்டும் முறையைப் பாருங்கள்.”

கடுங்காய்ச்சல் அடிக்கிறது அன்னையே! உன்
கருணைதான் மருந்தாக அமைய வேண்டும்! .....

அம்மா! இதோ!

உனது பாவம் - புண்ணியம், ஞானம் - அஞ்ஞானம், தாய்மை - அசுத்தம், தர்மம் - அதர்மம் எடுத்துக்கொள் எனக்குத் தாய் பக்தியை மட்டுமே கொடு” என்கிறார்.

3. சங்கராச்சாரியார் (பெரியவர்)

பகதிநெறியில் ஈடுபடுவதற்கு மனம் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஆனால் மனம் அலைபாய்வது, குரங்குபோல் பாய்வது மனதை அடக்குவதற்கு அதனுடன் போராடுவதைவிட்டுவிட்டு அதன் போக்கை திருப்புவதே சிறந்த வழி என்கிறார்.

1. **தாய்க்** குரங்கை குட்டி இறுகப் பற்றிக் கொள்ளாவிட்டால் **தாய்** தாவிச் செல்லும்போது குட்டி தவறி விழ இடமுண்டு.

2. **தாய்ப்பூனை** குட்டியை தன் வாயினாலேயே கவ்வி இடத்துக்கிடம் காவிச்செல்வதால், தாய் இட்டவழி என்று தவறாமல் இருப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு.

தாயாகிய இறைவன் திருவடிகளை, மனமானது இறுகப் பற்றிக்கொண்டு **தாய்** இட்டவழி என இந்த இருமுறைகளையும் கைக்கொள்ளச் சொல்கிறார்.

4. பிரம்மஞானி சுவாமி கெங்காதரானந்தா

ஞானத்தை அடைவதற்கான யோகங்களில் **லய யோகம்** மிக முக்கியமானதாகும். இதே கூட்டுப் பிரார்த்தனை என்று சொல்லப்படுகிறது.

நாம சங்கீர்த்தனத்தில் எல்லோரும் பங்குகொண்டு, கூட்டுப் பிரார்த்தனை மூலம் **லயயோகத்தை** அப்பியாசித்து, இறைவனை அடைய முயல் வேண்டும்.

அம்பாளே எம் நிலையைக் கண்டு இரங்கும் வகையில் அம்பாளிடம் எம்மை இணைத்து வைக்க முயல்வதைப் பாடிப்பருகுவோம்.

இராகம்: சாரங்கா

தாளம்: ரூபகம்

ஓங்கார ஸ்ரீதரியே
என்னை நினைந்தருள்வாய்

(ஓங்கார)

பூர்வ வினைத் தளையால்
வாடித் தளர்ந்தேனம்மா
ஆரமுதத் தாயே - என்னை
வாரி அணைத்திடுவாய்

(ஓங்கார)

உற்றார் உறவினர்கள்
என் உற்றவர் அல்லர் தாயே
உன்னை அல்லாது மற்றார்
யாரும் துணையில்லையே

(ஓங்கார)

ஞான மலர் மலர்ந்தாய்
ஞான மதுவை உண்டு
ஐம்பிழை தீர்த்திடுவேன்
ஆனந்தத் தீங்கனியே

(ஓங்கார)

ஞானப் பிழம்பொளியே நின்
பேரன்பில் ஏற்றிச் செல்வாய்
ஊனுடலை நம்பி
வாழ்வதும் வாழ்வாமோ
தெய்வத் திருமணியே
மாதூரி நீயே கதி

(ஓங்கார)

நன்றி நவிலல்

கடந்த 14.12.2006 அன்று சீவபதமடைந்த

எமது குடும்பத் தலைவி

அமரர். மகேஸ்வரி தர்மராஜா அவர்களின்

கிறிதீச் சடங்குகளில் கலந்துகொண்டவர்களுக்கும்,

மலர்வளையங்கள், பதாகைகள்,

கண்ணீர் அஞ்சலிப் பிரகரம்முலமும்

அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும்,

தொலைபேசி, தந்திகள் முலமும், நேர்லும்

அனுதாபம் தெரிவித்தவர்களுக்கும்,

லண்டன், கனடா வாழ் எம் சகோதரர்களை

கண்டும் கதைத்தும் அனுதாபம் தெரிவித்த

கடல்கடந்த நெஞ்சங்களுக்கும்

31ம் நாள் ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனை

நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பிக்கும் அனைவருக்கும்,

கிம்மலரை அச்சேற்று உதவிய

Rainbow நிறுவனத்தினருக்கும்

எமது மேலான நன்றிகளை

பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இவ்வண்ணம்

தர்மராஜா குடும்பத்தினர்,

இல: 26A, வித்தியாலயம் ஒழுங்கை,

திருக்கோணமலை,

இலங்கை.

13.01.2007

தொலைபேசி 026 - 2221633

மகேஸ்வரி தர்மராஜா

கார்த்திகேசு

தங்கநாச்சியார்

10	- ஜெயகேவரி	
09	- ரதிராணி	
08	- பத்மஜோதி	
07	- மணிமேகலாதேவி	
06	- சரோஜினிதேவி (காலஞ்சென்ற)	
05	- இராஜலக்ஷ்மி	
04	- நவரத்தின அரங்கம்	} (காலஞ்சென்ற)
03	- சிவசோதிப்பிள்ளை	
02	- இராசலக்ஷ்மி	
01		

கெளரிமுருந்தன் +	(தி / ப.நோ.சு. சங்கம்)
சுரேஸ்வரி	(சுரேஸ் முன்பள்ளி)
பாலகெங்காதரன் +	(முன்னாள் பொதுமுகாமையாளர் தி/ ப.நோ.சு.சங்கம் OFER)
குகனேஸ்வரி	(தி/ காணி நிர்வாக திணைக்களம்)
உதயசங்கர் +	(மக்கள் வங்கி)
மதிவதனி	(தி/கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி)
உமையாள் +	(அத்வைதன் முன்பள்ளி)
இராதாமனோகரன்	(தி/கிராம அபிவிருத்தி திணைக்களம்)
கலாவல்லி +	
நவசிவராசா	(சந்திரா டெக்)
தனஞ்செயன் +	{ கனடா }
பத்மநிதி	
ஞானப்பூங்கோதை +	{ கனடா }
சண்முகநாதன்	
கார்த்தியாயினி	
திருமாலினி	(தி/ நீர்ப்பாசன பொறியியலாளர் அலுவலகம்)
+	
சிவஞானம்	தி/ பொது வைத்தியசாலை
சிறீதரன்	(கனடா)
சிவாதீநயனி +	{ இலண்டன் }
சிறீஸ்கந்தராஜா	

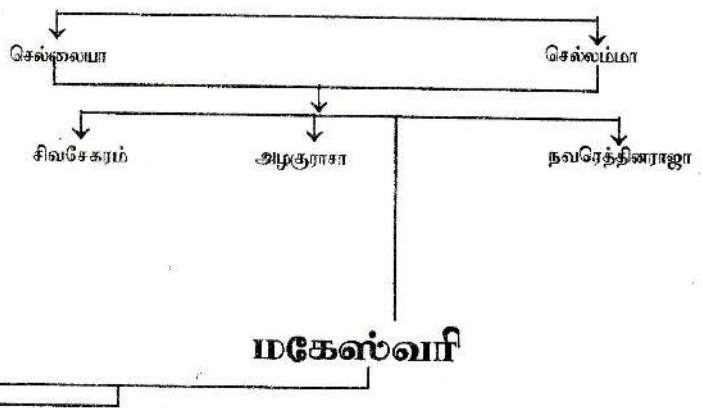
தர்மராஜா வம்சாவழி

பெயர்

நட்சென்ற

தர்மராஜா

மகேஸ்வரி

நா.க.சங்கம் OFERR நிறுவனம்)

} தர்மவிலாஜினி, மோனிகரன்

} கிருத்திகா

} சீவாத்மனி, சர்வாத்மனி

} அபர்ணா, திரிவேணி

} அபிலா, நய்யா

} லாவண்யா, டிவ்யன்

} ஹர்வன், ஷனகன்

ம்)

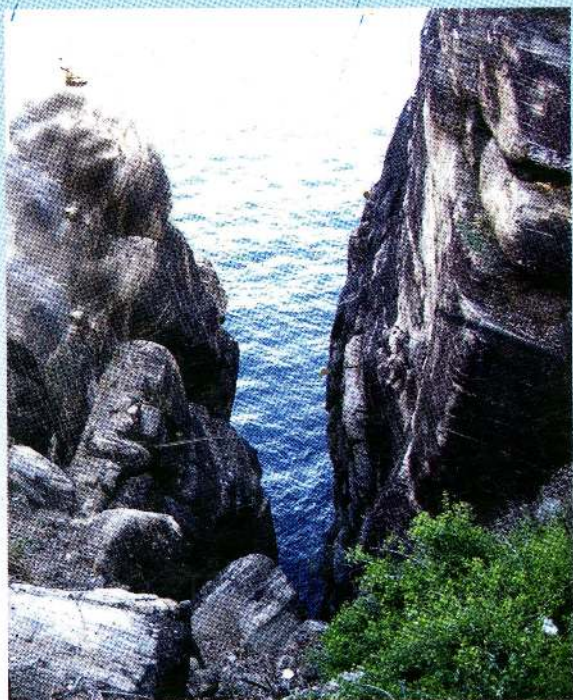
} அத்வைதன்

இராவணன் தாயாருக்காக.....

ஏற்படுத்திய ஊற்றும் (கன்னியா வெந்தூற்று)

Digitized by Noolaham Foundation
www.noolaham.org
செய்த வெறும் இராவணன் வெட்டு